

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-12-02
Besvaras senast
2016-12-16

Till utrikesminister Margot Wallström (S)

2016/17:170 Turkiska statens förhållningssätt till folkmordet seyfo

Utrikesminister Margot Wallström skriver i ett svar på skriftlig fråga 2016/17:196 om att erkänna seyfo som folkmord: ”Vi vill även betona hur viktigt det är att förutsättningar ges för bedrivande av fri forskning och en levande debatt, öppen för internationella forskningsrön och utan censur.” Ministern anser alltså att det bör föras en levande debatt om huruvida folkmordet har skett eller inte, detta trots att det vore helt politiskt omöjligt om det gällde andra folkmord som skett under 1900-talet.

Vidare skriver utrikesministern att det viktigaste är ”att de berörda gemensamt analyserar och kommer fram till ett förhållningssätt till övergreppen”. Frågan är hur Turkiet och dess minoriteter ska kunna försonas när förnekandet ännu är en stor del av den officiella turkiska identiteten och historieskrivningen. Eller när ett av de folkordsdrabbade folken – assyrier/syrianer – inte har några politiska ledare som man kan föra samtal med eftersom de saknar eget självstyre eller en egen stat.

Journalisten Anders Q Björkman beskriver väl i sin artikel *Såren från folkmordet ännu oläkta* den turkiska statens förnekande av folkmordet: ”I Turkiet är det straffbart att kalla händelserna för folkmord, detta enligt den ökända lagparagrafen 301 mot att ’förolämpa den turkiska identiteten’.” Nobelpristagaren Orhan Pamuk, den populära författaren Elif Shafak och den turkisk-armeniske journalisten Hrant Dink (som mördades 2007) hör till dem som åtalats för detta.

Utanför Turkiet är man dock övertygad om att det var ett folkmord som ägde rum. Den svenska riksdagen erkände detta 2010, och tidigare har Tyskland, Frankrike, Grekland, Argentina, Schweiz, Litauen, Italien, Kanada, Belgien, Polen, Nederländerna och Uruguay slagit fast att det var ett folkmord. Även Europaparlamentet och FN har officiellt konstaterat detta.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga utrikesminister Margot Wallström:

1. Som jag tolkar ministrarnas svar på min skriftliga fråga menar hon att det bör tillåtas en öppen och levande debatt om folkmordet seyfo. Är det utrikesministrarnas ställningstagande att man ska tillåta en likadan debatt om Förintelsen, Srebrenicamassakern och folkmordet i Rwanda?

2. Är det utrikesministerns ställningstagande att försonande samtal kan ske mellan å ena sidan assyrier/syrianer, som inte har en stat och som etniskt rensats från Turkiet, och å andra sidan staten Turkiet, som förnekar folkmordet, och att dessa kan betraktas som jämbördiga parter?

3. Är det utrikesministerns ställningstagande att Turkiet har en öppen och levande debatt om folkmordet 1915 med tanke på att personer som har uttalat att de anser att det är ett folkmord har straffats?

.....

Robert Hannah (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors